

BIBLIOTECA PÚBLICA
SANT GREGORI
MIQUEL
MARTÍ
I POL

Recull de premsa de la Vall del Llémena

Font El Punt

Plana

Data 28 de maig de 2009

la contra

«M'estan portant al calabós»

Dos culers es perden la final de la Champions i passen la nit detinguts perquè portaven «armes»: un ganivet per tallar les llonganisses i una navalla de tallar enciams a l'hort

28/05/09 02:00 - [TONI ROMERO](#) email protegit

Típica escena de les grans mobilitzacions blaugrana: mitja dotzena d'amics enfilats a dalt d'una furgoneta, i carretera i manta. Va ser a Basilea, després a París i ahir a Roma. No hi pot faltar el combustible. La màquina *menja* gasoil i els humans, tres pans de quilo i una vastíssima dotació de productes de la terra: pans de quilo o de dos i tota la panòpia de derivats del porc: fuet, llonganissa, bull blanc, bull negre, somaia... Després d'hores i hores de cotxe, quan el Coliseu deixava de ser un miratge, a Civitavecchia –a uns 25 quilòmetres de Roma– apareix un control rutinari dels *carabinieri*. Cap problema, el conductor no beu, el propietari del cotxe és a bord i l'assegurança està en ordre. Però, ai, al maleter! La punta d'un ganivet apareix entre les neveres i els fuets.

–«De qui és això?»

–«Meu.»

–«I per què va armat, vostè?»

–«Armat? Això és per tallar l'embotit!»

–«I aquesta navalla de sota el seient, de qui és?»

–«Ostres, meva. Fa un mes que la vaig trobar a faltar.»

–«Doncs m'hauran d'acompanyar a comissaria.»

Embolica que fa fort. Eren sis culers gironins. Havien de ser set però al final un es va fer enrere, i tenien cinc entrades. Joan Casellas, de Can Maret, de Salt, un conegut venedor de planter hortícola a qui es pot saludar setmana rere setmana en alguns mercats gironins; Lluís Noguer, propietari del restaurant El Cellar de l'Adroher, de Canet d'Adri; els germans Àngel i Josep Martí, del restaurant Crocker's de Girona; el constructor d'Anglès Narcís Costa, i Toni Soler, propietari de la cadena de botigues Hipermoble Girona. De res van servir explicacions, súpriques i peticions de clemència. Anaven armats. Sí, havien sortit dimarts *armats* de paciència, de ganes de passar-s'ho bé i de veure la millor final possible de la Champions. *Armats* de simbologia blaugrana –que, per cert, els *carabinieri* no van tractar gaire bé perquè bufandes i banderes van acabar rebotides per terra en un moment de la discussió– i proveïts de fuets, bulls i llonganisses. El fuet ens el mengem amb les mans, si cal, però per tallar els bulls cal un ganivet. Una *arma* tan imprescindible com la navalla que en Joan Casellas fa servir per tallar els enciams de l'hort i que no sabia que li havia caigut al cotxe.

«Tu, et deixo que m'estan portant al calabós.» Si el diàleg d'unes ratlles més amunt és una recreació molt aproximada del que va passar, aquesta és textual i és de Joan Casellas a dos quarts de vuit del vespre. Als germans Martí, a Costa i a Soler els van deixar continuar cap a Roma a mitja tarda, però Casellas i Noguer han passat la nit al calabós. Avui a les deu del matí s'ha fixat un judici ràpid. Sobre la taula del jutge, les proves: un ganivet amb restes de llonganissa i una navalla de fulla rovellada per la humitat dels centenars d'enciams que ha tallat ran de terra. Tot perfectament embolicat amb bosses de plàstic. Si el jutge té dos dits de seny, es farà un tip de riure, els absoldrà i, més tard i en privat, agafarà els policies per banda i els dirà que no li facin perdre més el temps. Però la final de la Champions, a can Pistras.

Per cert, al següent culer que va passar pel control ja li buscaven les pessigolles: portava un paraigua dels de tota la vida, aquells amb punta llarga i metàl·lica. És clar, anava *armat* en el país del recte, equànime i impol·lut Berlusconi.